

PRIMERA PART - La professió de la fe
SEGONA SECCIÓ - La professió de la fe cristiana
CAPÍTOL SEGON – Crec en Jesucrist, Fill unigènit de Déu

ARTICLE 3

Jesucrist fou concebut per obra de l'Esperit Sant, nasqué de Maria Verge

Paràgraf 1

El Fill de Déu s'ha fet home (456-478)

I. PERQUÈ EL VERB ES VA ENCARNAR (456-460)

- “*per nosaltres els homes i per la nostra salvació*”.
- per salvar-nos i reconciliar-nos amb Déu.
- perquè així nosaltres coneguéssim l'amor de Déu, que vol que tots els homes se salvin.
- per tal de ser el nostre model de santedat: justa correspondència a l'amor de Déu.
 - *Jo sóc el camí, la veritat i la vida.*
 - *Aquest és el meu Fill estimat: escolteu-lo.*
 - *Estimeu-vos tal com jo us he estimat.*
- per fer-nos participar de la seva naturalesa divina.

II. L'ENCARNACIÓ (461-463)

- Assumeix naturalesa humana per dur a terme la salvació per mitjà d'ella.
- La fe en l'Encarnació és el distintiu de la fe cristiana. Déu es féu visible en la carn.

III. VERITABLE DÉU I VERITABLE HOME (464-469)

- Jesucrist no és en part Déu i en part home: és totalment Déu i home.
- Lluita contra les heretgies dels primers segles, i respostes:
 - Docetisme gnòstic: no nega la divinitat sinó la veritable humanitat.
 - Apòstols: “*vingut en la carn*”.
 - Arrianisme: Jesús és creat, d'una substància diferent del Pare.
 - Concili de Nicea (325): “*engendrat, no pas creat, de la mateixa naturalesa que el Pare*”.
 - Nestorianisme: Jesús és una persona humana unida a la persona divina del Fill de Déu.
 - Concili d'Efes (431): La humanitat de Crist no té cap més subjecte que la persona divina del Fill de Déu. Maria és Mare de Déu, en sentit propi.
 - Monofisites: la naturalesa humana de Crist deixa d'existir com a tal, i és assumida per la persona divina del Fill.

- Concili de Calcedònia (451): en Crist hi ha les dues naturaleses, sense confusió, sense canvi, sense divisió, sense separació. Les dues naturaleses es conserven en la seva integritat (*hipòstasi*).
- En Jesús hi ha dues persones: la humana i la divina.
 - Concili II de Constantinoble (551): En Jesús només hi ha una persona, és un de la Trinitat.
- Jesús és inseparablement Déu i home. És Déu i Senyor nostre, i el nostre germà.

IV. COM ÉS HOME EL FILL DE DÉU? (470-478)

- La naturalesa humana va ser assumida, no absorbida. Tant en la seva ànima com en el seu cos, Crist expressa humanament els components divins de la Trinitat.

L'ànima i el coneixement humà del Crist

- El Verb no substitueix l'ànima humana.
- La humanitat de Crist s'havia de desenvolupar humanament.
- La naturalesa humana de Crist coneixia i manifestava tot allò que convé a Déu.
- El coneixement humà de Crist, per la seva unió amb la Saviesa divina, tenia la plenitud de la ciència dels designis eterns.

La voluntat humana del Crist

- Concili de Constantinoble III (681): Crist posseeix dues voluntats i dues operacions: divines i humanes, no oposades, sinó cooperants. La voluntat humana coopera amb la divina, sense resistir-se ni oposar-se.

El veritable cos del Crist

- Concili de Nicea II (787): com Crist va prendre naturalesa veritablement humana (limitada), és lícit representar-lo en imatges sagrades.
- Essent Déu invisible per naturalesa, en el cos de Jesús apareix visible com a home.

El Cor del Verb encarnat

- Déu ens estima amb amor diví amb un cor humà.
- Sagrat Cor de Jesús (traspassat): signe i símbol eminent de seu amor a Déu i als homes.